

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 496 יום ה' 4 ביוני 2009

השבוע בגיליון

דירוג עורכי הדין של BDI – קטגוריות מיסים וצווארון לבן // הצעת חוק – אי התרת תשלומים המהווים עבירה. ישועבדו העוסקים

עדכונים מהשטח

מאמר

שבח – העברה מנאמן לנהנה // מע"מ – עסקאות השכרת נכסים ע"י מוסד כספי.

פסיקה

חשבונות פיקטיביות – מוציא ומקבל.

פסיקה פלילית

זוג הורים ירצה מאסר בפועל // 2 מיליון נגבו במבצע של מע"מ גוש דן // מבצע של הרשות בבאר שבע // חמשת המומלצים למועצת רו"ח.

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

דירוג עורכי הדין של BDI – קטגוריות מיסים וצווארון לבן

◆ **גולדמן ברון – משרד עורכי דין דורג כאחד ממשרדי עורכי הדין הבולטים בקטגוריית המשנה: מיסים ובקטגוריית המשנה: צווארון לבן.**

◆ **ביום 14.5.09 פורסם בעיתון גלובס דירוג עורכי הדין של BDICODE לשנת 2009. פתח הקישורית לצפיה בדירוג המלא:**
<http://www.goldmanbarone.co.il/vault/files/BDICODE%202009.pdf>

◆ **צוות המשרד מודה לקהל הלקוחות ולעורכי הדין שהשתתפו בסקר ובחרו במשרדנו כאחד המשרדים הבולטים והמובילים בקטגוריית המשנה הנ"ל, ועזרו לנו להיות צוות מנצח.**

הדירוג מונה "נבחרת של 50 משרדי עורכי דין", אשר כפי שצויין ע"ג הדירוג, דורגו ע"י שקלול של דירוג ה"קוד" ללקוחות המשרדים, מספר עורכי הדין והשותפים במשרד וסקר בקרב עורכי דין.

הצעת חוק – אי התרת תשלומים המהווים עבירה

בביהמ"ש המחוזי בתל אביב, אשר אישרו את עמדת רשות המסים ולפיה אין להתיר בניכוי תשלום שוחד לפקיד ציבור במדינה זרה.

◆ בהצעת החוק מוצע, למען הסר ספק, לעגן את עמדת רשות המסים כאמור בחקיקה, באמצעות תיקון סעיף 32 לפקודה והוספת תשלום כאמור, בין שניתן בכסף ובין בשווה כסף, אשר יש יסוד סביר להניח שנתנתו מהווה עבירה לפי כל דין, לרשימת ההוצאות שאין לנכותן מהכנסתו החייבת של אדם, וזאת אף אם אותו אדם לא הואשם או הורשע בבית משפט בשל העבירה כאמור. יצויין בדברי ההסבר מצויין, כי ההוראה המוצעת כוללת כל סוג של תשלום שנתנתו מהווה עבירה על פי דין ולא רק תשלום שוחד. עוד עולה מדברי ההסבר, כי הפעלת שיקול הדעת בשאלה אם מדובר בתשלום שיש יסוד סביר להניח שנתנתו מהווה עבירה לפי כל דין תיעשה בידי פקיד השומה, וזאת בדומה להפעלת שיקול הדעת לגבי כל אחת מההוצאות האחרות המנויות בסעיף 32 לפקודה.

◆ **ביום 1.6.09 פורסמה ברשומות- הצעות חוק הממשלה מס' 433, הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 170), התשס"ט-2009. עפ"י הצעת החוק, מוצע להוסיף בסעיף 32 לפקודה הדין בניכויים שאין להתירם, אחרי פסקה (15): "(16) תשלומים, בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, שיש יסוד סביר להניח שנתנתם מהווה עבירה לפי כל דין."**

◆ עפ"י דברי ההסבר, פרשנות רשות המסים לסעיף 17 לפקודה, אשר באה לידי ביטוי בהנחיותיה המקצועיות, קובעת, כי אין להתיר כהוצאה בייצור הכנסה סכומי כסף ששולמו תוך עבירה על חוק או תשלומי עונשין, שכן מטבעם אין סכומים אלה יכולים להוות הוצאה במהלכו הרגיל של העסק. כפועל יוצא מפרשנות זו, לא הותרו בניכוי הוצאות לשם תשלום שוחד. בהקשר זה ראוי להזכיר את פסק דין ע"א 6726/05 הידרולה נגד פ"ש ת"א 1, שניתן בביהמ"ש העליון, ופסק דין עמ"ה 1015/03 חברה בע"מ נגד פקיד שומה נתניה, שניתן

ישועבדו העוסקים
מאת: נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ באצטלה של מאבק בחשבוניות הפיקטיביות, מוביל משרד האוצר מהלך טוטליטארי, שכפסע בינו לבין שעבוד העוסקים.

2. כל עסקה שתיעשה על ידי עוסק מורשה תלווה בדיווח אלקטרוני מקוונן, הישר למחשבי רשות המסים בישראל.

◆ מכוחו של חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") מוטל מס ערך מוסף, בין היתר, על מי שמוכר נכסים או נותן שירותים בישראל, אם יש להתקשרות אופי מסחרי.

3. בכל דיווח תקופתי יחויב המדווח להמציא לרשות המסים בישראל פירוט מלא, באמצעים אלקטרוניים, לכל חשבוניות המס שקיבל במהלך תקופת הדיווח.

◆ בהתאם למסורת רבת שנים, מסרב משרד האוצר לבחון כל שיטה אלטרנטיבית (הטלת מס מכירה על הצרכן הסופי בלבד; הטלת מס מחזור דיפרנציאלי) ודבק בשיטה המיושנת והמסורבלת, לפיה מוטל המס על כל אחד מהשלבים, בדרך לצרכן סופי, תוך כדי ניכוי המס הגלום בתשומות שרכש העוסק המורשה (לשימוש בעסקה חייבת במס).

◆ בחזונו של הוגי הרעיון, כל מקרה "חשוד" (לפי הקריטריונים שיגבשו עובדי רשות המסים) יתגלה ויטופל מיידית באמצעות התוכנה, ובא לקיצו נגע השימוש בחשבוניות פיקטיביות.

◆ כדי לתבוע את ניכוי מס התשומות, חייב העוסק המורשה להחזיק בחשבונית מס נאותה שהוצאה לו כדיון (לרבות רשימון יבוא או מסמך אחר שאישר המנהל), ובלבד שהניכוי ייעשה בתוך ששה חודשים (המנהל רשאי להאריך את המועד לניכוי מס התשומות).

◆ אמנם, רבים מהעוסקים אינם מסוגלים כלל לבצע את המשימות שעומד משרד האוצר לכפות עליהם (שלא לדבר על הפגיעה בזכויות היסוד של העוסקים, שהאח הגדול החליט לעשותם ערבים זה לזה) אך מי עוסק בזוטות, שעה שהמטרה מקדשת את האמצעים?

◆ על המהלך המתוכנן הגיבה ראשות ועדת המסים של לשכת רואי חשבון בישראל במלים אלו:

◆ בכמה וכמה פסקי דין (המרכזי שבהם הינו ע"א 3758/96 בעניין "סלע") נקבע כי לא יותר ניכוי מס התשומות לאוחז בחשבונית המס כאשר המס לא הועבר לתעודתו על ידי מוציא החשבונית, אלא אם כן הוכיח העוסק (התובע את הניכוי) כי נקט בכל האמצעים הסבירים, אך לא גילה, ולא יכול היה לגלות, כי מדובר בחשבונית שהוצאה שלא כדיון.

"יש בפתרון המוצע של דיווח מקוון הכבדה בלתי פרופורציונאלית על ציבור ענק של עוסקים שומר חוק והפיקתו לבן ערובה של המערכת. אם יאומצו הרעיונות ההזויים האלו יש לצפות ל"פעולת תגמול" על ידי ציבור עוסקים מיואש שיעבור לכלכלה שחורה כדי להתפרנס. אנו מציעים לגנוז את ההצעות הללו בעודן באיבן ולמקד את המאמץ בהרתעת עבריינים, או לחילופין לשקול את ביטולו של מע"מ והחלפתו במס מכירה לצרכן הסופי, או לגבות מס מחזור דיפרנציאלי מהמחזור העסקי הכולל.

◆ עוסקים הנוהגים לעשות שימוש בחשבוניות "פיקטיביות" (זה הכינוי העממי לחשבוניות המס שהוצאו שלא כדיון) מסתכנים בענישה אזרחית ופלילית גם יחד, כפי שנקבע בחוק, ואין בתי המשפט בישראל נוטים להקל עמם.

בנוסף יש לנו ביקורת קשה על האופן בו ניסו ברשות המסים להגניב את התיקון במסגרת חוק ההסדרים תוך מצג שווא כאילו הייתה הסכמה לתיקונים מצד לשכת רואי חשבון ולשכות וארגונים אחרים. ובכלל, מה הקשר בין חוק ההסדרים שמנסה להסדיר ענייני תקציב לשנת תקציב נתונה לפתרון של העלמות מס ועסקאות פיקטיביות, שהיא בעיה ארוכת שנים שפתרונה מורכב ועדיין?"

◆ למרות כל אלה, ובמיוחד בענפים מסוימים, רווח למדי השימוש בחשבוניות מס שהוצאו שלא כדיון. במקרים "הרכים" מדובר בעסקה ממשית לרכישת תשומות, המלווה בחשבונית מס שאינה מדווחת כדיון על ידי מוציאה, ובמקרים "הקשים" מדובר בעסקה בדויה או כוזבת לרכישת תשומות, המלווה בחשבונית מס נגועה או מזויפת.

◆ ימים יגידו, אם ינצח השכל הישר או שמא ישועבדו העוסקים ללא תקנה, בחסותה של התמימות הקדושה.

◆ ישבו קברניטי משרד האוצר על המדוכה, ומצאו פתרון מופלא:

1. יקבל כל עוסק מורשה, מבעוד מועד, הקצבה אלקטרונית לחשבוניות המס שיהיה רשאי להנפיק, דבר שיקל על בדיקתן בעתיד.

העברה מנאמן לנהנה

וע 1115/07 מרום השרון חברה לבניין בע"מ נ' מס שבח ת"א 1

**בימ"ש מחוזי ת"א-יפו - ועדת ערר מס שבח
מקרקעין 1963-התשכ"ג- י.בן שלמה, שופט
(דימוס) - יו"ר, ד. מרגליות, עו"ד ושמאי - חבר,
א. מונד, רו"ח-חבר:**

♦ ניתן להבחין בין שני מצבים: (א) הנאמנות מוצהרת בחוזה המכר כלפי המוכרים. (ב) הנאמנות אינה מוצהרת כפי שקרה במקרה דנן.

אילו המוכרים היו מיודעים לנאמנות, הרי שבחוק המכר לביטול הנאמנות היו תוצאות ישירות בין הנהנים למוכרים. אז הביטול יכול היה להיכנס במסגרת סעיף 102 לחוק המיסוי שכותרתו "החזרת מס בביטול מכירה".

כיון שהמוכרים לא מיודעים לנהנים, הרי מדובר במשמעות מעשית או כלכלית של ביטול נאמנות אשר "גורר" אחריו שינוי בבעלות. עסקינן בחוק מיסים. ברגע הצהרת הנאמנות, בתוספת להסכם הנאמנות, נוצרה בעלות לצרכי מיסים של הנהנים, אשר נשארה רשומה על שם הנאמן – העוררת. ביטול הנאמנות יוצרת מצב שבו יש העברת הבעלות של הנהנים לנאמן – העוררת.

בחוק המיסוי אין פטור להעברה הפוכה, מהנהנים לעוררת. ומשום כך, לכאורה יש חיוב במס.

כאן למעשה, לא ניתן להפעיל את סעיף 102 לחוק המיסוי, כיון שהצדדים לביטול אינם הצדדים לעסקת המכר, אלא פעולה בין הצדדים לנאמנות. אין כל מחלוקת, כי בעקבות ביטול הנאמנות הפך הנאמן לנהנה ולבעל ענין ישיר במקרקעין.

בית המשפט מסכים עם גירסת המשיב, לפיה המקרה איננו שונה מכל מקרה שבו שותף אחד במקרקעין מוכר את חלקו לשותף השני, והעובדה שמלבד היותם שותפים יש ביניהם יחסי נאמן-נהנה, אינה משנה את אופי העסקה.

ביטול נאמנות שאינה במסגרת חוק המיסוי, אין לה משמעות כלכלית החייבת במס. ביטול נאמנות הכרוכה ברכישת זכות במקרקעין יכולה להיות ניתנת לביטול לפי סעיף 102 לחוק המיסוי, רק אם מדובר בנאמנות מוצהרת כלפי המוכר. וכאשר הנאמנות אינה מוצהרת כלפי המוכר, לא קיימת זכות ביטול במסגרת סעיף 102 לחוק המיסוי.

ביטול נאמנות במקרה דנן, לאחר שהיא מומשה בחלקה על ידי הצדדים לה, מהווה שינוי בעל נפקות כלכלית ובודאי שינוי במצבו של הנהנה שהופך להיות מבעל זכויות לנטול זכויות במקרקעין. שינוי כזה יוצר אירוע מס החייב במס.

תוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום 13.5.2009

בשם העוררת: עו"ד צ. טהורי.

בשם המשיב: עו"ד מ. ריצ'ולסקי.

♦ ביום 5.2.2006 רכשה העוררת, מרום השרון חברה לבנין בע"מ, קרקע ב"גוש הגדול", מקבוצת מוכרים המונה 16 פרטים. עיון בהסכם הרכישה מעלה, כי נושא נאמנות כלל לא הוזכר בהסכם זה בכל דרך שהיא. מכאן שהמוכרים יכלו לסבור, כי הקונה – העוררת, היא זו שרוכשת בפועל את המקרקעין.

♦ ביום 3.2.2006, היינו יומיים לפני שנחתם הסכם הרכישה, נערך הסכם שכותרתו "הסכם נאמנות ורכישה משותפת" בין העוררת לבין ארנולד בראונר ובלה איצקוביץ (להלן: "הנהנים").

בהסכם זה נאמר, כי כל יחידת דיור בנכס הנרכש עולה כ-150,000 \$ ואילו הנהנים רוכשים 0.8 יח"ד, כאשר יתרת הזכויות במגרש ירכשו ע"י העוררת ואחרים. בסעיף 3 למסמך נאמר, כי בכל התשלומים הכרוכים ברכישה, לרבות בתשלומי התמורה, יישאו הצדדים בחלקים יחסיים בהתאם לחלקם ברכישה. הנהנים רשמו שני תשלומים לפקודת העוררת: האחד בשק ליום 6.3.06 ע"ס 117,375 ₪ והאחר בשק ליום 30.4.06 ע"ס 446,000 ₪.

♦ רק ביום 8.11.06 ביקשו הנהנים לבטל את הנאמנות שהוצהרה כאמור. לבקשה צורף מסמך שכותרתו "הסכם ביטול נאמנות". באותו יום החזירה העוררת לנהנים את הכסף ששילמו בתשלום הראשון 117,375 ₪.

♦ **לטענת העוררת**, ביטול הנאמנות, כפי שהוסבר לעיל, אינו עסקה במקרקעין ולכן אין חיוב במס וכל שנעשה הוא ייחוס הרכישה לעוררת שממילא רכשה תחת שמה בלבד את המקרקעין.

העוררת תומכת טיעוניה בחוקים הבאים: (א) חוק הנאמנות, התשל"ט-1979 (ב) חוק השליחות, התשכ"ה – 1965 (ג) חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973.

לדעת העוררת, אין תשובה מלאה וממשית בעניינינו בחוק מיסוי מקרקעין.

♦ **המשיב סבור**, כי בעניינינו עסקינן בשני שותפים – העוררת והנהנים, אשר רכשו נכס בשותפות, כאשר את החלק של הנהנים רכשה העוררת בנאמנות עבור הנהנים.

בשלב מסוים, התחרטו הנהנים והחליטו לוותר על העסקה. בעקבות זאת הפכה העוררת לרוכשת יחידה של המקרקעין. המשיב סבור, כי לפעולה מסוג זה יש משמעות כלכלית – עסקה נוספת שענינה מכירה מן הנהנים אל העוררת. ומשום כך, חוייבה העוררת במס רכישה בגין עסקה זאת.

לטענת המשיב, המשמעות המעשית של ביטול הנאמנות לה טענה העוררת היא, כי קרקע שבבעלות הנהנים עוברת לבעלות העוררת.

עסקאות השכרת נכסים ע"י מוסד כספי עש 1305/05 פורטרב חברה להשקעות בע"מ נ' מע"מ ת"א 1

באותו מקרה, כמו במקרה זה, עיסוקה של המערערת ברכישת מבנים ובהשכרתם איננה משתייכת לתחום הפיננסי. הרישום כמוסד כספי נעשה בגין היותה חברת בת של בנק ועל בסיס הקשרים בין הבנק לבין המערערת.

המגמה הברורה אשר עלתה מפסקי הדין אשר התייחסו לחברות בת של מלכ"ר, היא שגם אם מהבחינה המשפטית חברות הבת של המלכ"ר הן אישיות משפטיות נפרדות - יש לבחון האם קיימת הפרדה מבחינה מהותית.

במסגרת פסקי הדין נבחנו מבנה השליטה בחברת הבת, המבנה הארגוני שלה, האינטרסים שהיא נועדה לקדם, אופן המימון, מקבל השירות ועוד.

מעובדות אלה ומקביעות בית המשפט לעיל עולה, כי גם אם ניתן לראות מבחינה חיצונית בפעילותה של המערערת כפעילות עסקית עצמאית של השכרת ומכירת מבנים - הרי שמהותית יש לראות במערערת בבחינת "האני האחר" של הבנק ולכן היא בגדר מוסד פיננסי ואין לראות בה כעוסק.

ג. הגדרת עסקת אקראי - אין לקבל את טענתה של המערערת, כי אין היא עונה להגדרה של אדם שאין עיסוקו במכירת מקרקעין - שכן יעודה הוא החזקת נכסי נדל"ן לשימוש של הבנק, כלומר יעוד המערערת הינו השכרת נכסים.

אותה מראית חיצונית על פיה ניתן היה לראות במערערת כמי שעוסקת בהשכרת נכסים, איננה עונה במקרה הנוכחי על המבחן המהותי לפיו סווגה פעילותה של המערערת כפעילות של מוסד כספי.

פעילותה של המערערת כמי שמשכירה נכסים, נטמעת כאמור בפעילותו של הבנק. לכן יש לראות בפעילותה בגדר פעילות נלווית לעיסוק הפיננסי של הבנק, אשר בלעדיה לא ניתן היה לקיים את פעילותו של הבנק. משיש לראות במערערת בבחינת "האני האחר" של הבנק, הרי בוודאי שאין לומר, כי אותה פעילות אשר נטמעה בפעילותו של הבנק לצורך הגדרת המערערת כמוסד כספי - תגדיר אותה כמי שעיסוקו במכירת מקרקעין.

ג. הטענה בדבר כפל מס - לאור הסכמת המשיב להפחית את מס הרווח אשר שולם מסכום המע"מ, הרי שלטענה זו אין מקום.

ד. טענת ההסתמכות - אין בעובדה, כי פקיד השומה קיבל במשך 30 שנה את דיווחי המערער על השכרת נכסים במסגרת דיווח כמוסד כספי, כדי להעניק למערערת פטור מתשלום המע"מ בגין העסקאות נשוא השומה.

ה. הטענה בעניין ניכוי מס התשומות - המערערת, בהיותה מוסד כספי, אינה זכאית לנכות מס תשומות.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 27.5.09

ב"כ המערערת: ד"ר א. גילבאי, עו"ד.

ב"כ המשיב: א. ליבנה, עו"ד.

♦ המערערת היא חברה הנמצאת בבעלות מלאה של הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ (להלן: "הבנק"). המערערת היא חברת נכסים, כלומר חברה המחזיקה בנכסי מקרקעין אשר משמשים את הבנק לסניפיו השונים. המשיב סיווג את המערערת כמוסד כספי עפ"י הוראות סעיף 58 לחוק מע"מ. במקביל לפעילות השכרת הנכסים לבנק, הרי כאשר נמצאים ברשות המערערת נכסים שאינם משמשים את הבנק - משכירה המערערת נכסים אלה לצדדים שלישיים בכדי להימנע מאובדן הכנסות.

♦ **לטענת המערערת,** במשך שלושים שנה קיבל המשיב את דיווחי המערערת על השכרת נכסים לצדדים שלישיים, במסגרת דיווחיה כמוסד כספי בגינם שילמה המערערת מס רווח.

אומנם, צודק המשיב בטענתו, כי הגדרת "מכר" בסעיף 1 כוללת גם השכרת נכסים, אולם, קיימת הגדרה נפרדת לעסקת אקראי אשר מתייחסת למכירת מקרקעין.

מהרישא של ההגדרה עולה, כי עסקת אקראי הינה "מכירת מקרקעין לעוסק על ידי אדם שאין עיסוקו במכירת מקרקעין".

אין מחלוקת, כי עיקר פעילותה ועיסוקה של המערערת הוא השכרת מקרקעין. לכן, עסקאות השכרת המקרקעין המבוצעות על ידי המערערת אינן נחשבות כעסקת אקראי - הן לעניין השכרת הנכסים לבנק והן לעניין השכרת הנכסים לצדדים שלישיים.

לא מדובר בעסקת אקראי גם לאור העובדה שאותן השכרות נכסים לצדדים שלישיים, אינן בגדר עסקאות בודדות אלא מדובר בכמה עסקאות שכירות לצדדים שלישיים.

עוד נטען, כי קבלת טענות המשיב תוביל לחיוב המערערת בכפל מס. לכן, אם תתקבל טענת המשיב הרי שעליו להשיב למערערת את סכום מס הרווח אותו שילמה בגין עסקאות אלה, והמערערת אף תהיה זכאית לנכות ממס העסקאות את מס התשומות בו נשאה לצורך הפקת ההכנסות.

♦ **לטענת המשיב,** עסקאות השכרת הנכסים לצדדי ג' הן "עסקאות אקראי" כהגדרתן בסעיף 1 לחוק וזאת להבדיל מעסקאות השכרת הנכסים לבנק.

וכן, כי כשם שהמערערת מדווחת על עסקאות אקראי כאשר היא מוכרת נכסים, היא צריכה לדווח על עסקאות אקראי כאשר היא משכירה נכסים לצדדים שלישיים.

בימ"ש מחוזי ת"א-יפו - כב' הש' ד. קרת-מאיר:

א. סיווגה של המערערת כמוסד כספי - המערערת עצמה אינה נכללת בהגדרה של מוסד כספי. רישומה כמוסד כספי נעשה מכח סעיף 58 לחוק אשר מקנה למשיב סמכות לבצע רישום מסוג שונה.

בפסק דין שקד לבן הסביר ביהמ"ש, כי סמכות זו הינה סמכות של רישום חייב במס על פי מהותו.

בימ"ש השלום ת"א – כב' הש' ז. הדסי-הרמן:

◆ העבירות אותן ביצע הנאשם 1 רבות במספר, הן מתפרשות על פני תקופה של שתי שנות מס והיקפן הכספי גדול ביותר, ובוצעו באופן שיטתי. בבסיסן של העבירות תוכנית מפורטת הכרוכה במעשי מרמה ועורמה ותכנון מתוחכם. הנאשם 1 בחר לכפור בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, לא הקל על הצדדים בצמצום הראיות, וכך נאלצו לעלות על דוכן העדים שורה ארוכה של עדים אשר איתורם היה קשה, לרבות עדים טכניים שניתן היה לשקול לוותר על עדותם, מה שגרם להתארכות הדיונים ולהתמשכות שמיעתו של התיק. זכותו של אדם לכפור באמור בכתב האישום, אך שמיעת העדויות מא' עד ת' מביאה בפני בית משפט את התמונה במלואה, לרבות אותן עובדות המלמדות על הנאשם ומעלליו, על השיטה ועל הדרך בה הלך. במעשיו חטא הנאשם והחטיא, הן את פקידתו אשר נאלצה לשקר עבורו, הן את הנאשם 2 אותו הפך לעושה דברו, והן את ספקי הבשר מדרום הארץ אשר מן הראיות עולה חשד כי הם מספקים סחורה ללא תיעוד ערוך כחוק. הנאשם ניצל את חולשתו הגופנית והנפשית של הנאשם 2 ובסכומים קטנים, "בנזיד עדשים" רוכש לו את עזרתו והופך אותו למי שסר למשמעתו ומבצע את הוראותיו ללא עוררין. אין מקום להקל בעונשו של נאשם זה. הפסיקה אף מציינת כי מדובר ב"רעה חולה", "מכת מדינה", בבחינת אבי אבות הטומאה אשר מי שניזוק מהשימוש בהן היא קופת המדינה, הווה אומר, מדינת ישראל וכל אזרחיה. באשר לנאשם 2, תלותו בסם היתה מלאה, וכדרכו של נרקומן היה מוכן למכור נשמתו לכל דורש כדי שיוכל לרכוש את מנת הסם הבאה. נאשם זה מקבל עליו את מרותו של הנאשם 1 בנפש חפצה, והוא מוכר את עצמו לחברו בהכרה מלאה ובידיעה ברורה על תוצאות מעשיו. מדובר במי שהיה איש עסקים בעברו והוא מבין כי יצירת חשבוניות פיקטיביות מאפשרת לנאשם 1 להתחמק מתשלום מס. הסיבה היחידה בשלה לא מחמיר ביהמ"ש בדינו של נאשם זה היא כי בסופו של יום התפכת, תרתי משמע, ומעת שעלה על דוכן העדים קרע את המסכה מעל פניו של הנאשם 1, ואפשר לגלות את האמת מאחורי מעשיו.

התוצאה:

- ◆ על הנאשם 1 הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר ע"ת וקנס 100,000 ₪
- ◆ על הנאשם 2 הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר ע"ת ללא קנס.

ניתן ביום: 25.05.09

ב"כ המאשימה: עו"ד ו. שפין-גרוס.
ב"כ הנאשם 1: עו"ד מ. רובינשטיין.
ב"כ הנאשם 2: עו"ד אמרני.

◆ **העובדות:** הנאשם 1 היה מנהל של אטליו. הנאשם 2 לא היה רשום כעוסק במע"מ ולא היה רשאי להוציא חשבוניות מס. בשנים 2003-2004 נמצא כי הנאשם 2 הוציא מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם א.י. אלבקר בע"מ שיוק בשר ומסר אותן לנאשם, מבלי שהתבצעה כל עסקה בין שני הצדדים. מנגד, הנאשם ביצע 127 פעולות של ניכוי מס תשומות על סמך החש' הפיקטיביות. סך החש' הוא כ-14,500,000 ₪ ומתוכו מע"מ בסך 2,209,313 ₪. לאחר שהנאשמים כפרו במעשים והתנהל הליך הוכחות, הורשעו הנאשמים בדין, כאשר הנאשם 1, שקיבל את החש', הורשע ביחס לכל 127 החש', ואילו הנאשם 2, שהוציא את החש', הורשע ביחס ל-30 חש' בלבד.

◆ **לטענת התביעה,** הנאשם 1 ביצע את העבירות באופן שיטתי וסדרתי במהלכה של תקופה ממושכת, ובדרכי עורמה מעלים משלטונות המס סכומים גבוהים ביותר. על מנת להוציא לפועל את זממו, משקיע הנאשם מאמצים ומשאבים, שכן מדובר בעבירות אשר כדי לבצען יש צורך בתיאום, בין גורמים רבים, אותם זימן הנאשם תחת ידו. כך, בדרכי מרמה ורמייה הצליח הנאשם להונות את שלטונות מע"מ ולהעלים סכום של מעל ל-2 מיליון ₪ קרן בלבד, הווה אומר, סכום גדול ורב. עד היום הנאשם לא הסיר את המחדלים ולא הביע כל מילה של חרטה, ועובדות אלה יש בהן כדי להוסיף על החומרה שבמעשים, חומרה אשר מחייבת ענישה ראויה.

◆ באשר לנאשם 2, מדובר באדם שקיבל טובות הנאה על מנת לבצע את העבירות ולעזור לנאשם להתחמק מתשלום המס, גם אם לא הורשע בכל העבירות המיוחסות לו.

◆ **לטענת הנאשמים,** ביחס לנאשם 1, כל חטאו מצטמצם לכך שעשה שימוש בנאשם 2 כ"גורם מתווך", כמי שקנה עבורו כבשים מבדואים שאינם רשומים כעוסקים מורשים, ואינם יכולים להוציא חשבוניות ולמסור לנאשם. לדעתו אין מדובר בחשבוניות פיקטיביות, ו"סיפורו" של הנאשם אינו דומה לסיפורם של הנאשמים על פי "221 פסקי דין" אותם קרא עובר לשלב הטיעונים לעונש. הנאשם סבל פגיעה כלכלית כאשר נגנבו ממנו כבשים בשווי כולל של מליון ₪, ואף הוכרז כחייב מוגבל. גם מצבו הבריאותי בכי רע, ולאור נסיבות אלה, נבצר ממנו להסיר את המחדלים.

◆ ביחס לנאשם 2, מדובר במי אשר בעת ביצוע העבירות היה נרקומן, משתמש כבד, ובתמורה לנזיד עדשים נתבקש לחתום על מסמכים, על מנת לאפשר לנאשם העיקרי לבצע את העבירות. כבר בראשית חקירתו במע"מ אמר הנאשם 2 שהוא אינו סוחר בקר. לאחרונה חל מהפך אצל הנאשם 2, הוא התנקה מסמים, חזר לנהל אורח חיים תקין, התקרר לדת ולכן הגיע למסקנה כי הגיעה העת לחשוף את האמת ולגלות את פרצופו האמיתי של הנאשם.

מבצע של הרשות בבאר שבע

משרד השומה באר שבע ומשרד מע"מ באר שבע, ערכו השבוע פעילות רחבת היקף שכללה ביקורות בעסקים, פעולות לאכיפת הגבייה, חקירת נישומים שלא הגישו דוחות או לא העבירו ניכויים. **משרד השומה באר שבע, בשיתוף מחלקת חקירות מס הכנסה ירושלים**, ריכזו את הפעילות נגד סרבני הגשת דוחות שנתיים ותשלום חובות ניכויים. 23 מנהלי חברות ועצמאים זומנו לחקירה בגין אי תשלום ניכויים בסך כ- 1.3 מיליון ₪, מרביתם הזדרזו להסיר את המחדל ואכן 94% מסך חובות הניכויים שולם עוד בטרם יום המבצע. ביום המבצע נחקרו 6 מנהלי חברות. 116 מנהלי חברות ועצמאים זומנו לחקירה בגין אי הגשת דוחות אישיים ודוחות חברות שבשליטתם. 63% מהם הזדרזו להסיר את המחדל עוד לפני יום המבצע והגישו את הדוחות. כל התיקים בהם הוגשו הדוחות, הועברו להמשך טיפול במישור השומה ו/או קנס מינהלי. בנוסף ערכו החוקרים ביקורות במושבים באזור, אשר בעקבותיהן נתקבלו פניות של נישומים מאותם ישובים המבקשים להסדיר את מחדליהם. משרד מע"מ באר שבע ערך ביקורות בעסקים לשם הגברת הנוכחות וההרתעה לאיתור עוסקים שאינם רשומים, לאכיפת הגבייה ולתקינות ניהול הספרים. הביקורות נערכו ב- 126 עסקים המרוכזים במתחמי עסקים בבאר שבע ובנתיבות. ליקויים נמצאו אצל 5% מהעסקים, בכלל זה נמצאו 4 עוסקים אצלם התגלו הפרשים בין הרישום בקופה לבין הכסף בקופה. עוסקים אלה הוזמנו לביקורת וחקירה במשרד. כמו-כן אותרו 24 חייבים, עוקלו 5 כלי רכב ונגבו במזומן כ- 27,000 ₪ משני חייבים.

חמשת המומלצים למועצת רו"ח

הוועד המרכזי של לשכת רואי חשבון בחר ביום א' (17.5.09) את חמשת נציגי הלשכה המומלצים לאישור שר המשפטים לכהונה **במועצת רואי חשבון**, שהיא הגוף הסטטוטורי המפקח על מקצוע ראיית החשבון מטעם משרד המשפטים. החמישה הם: **נשיא הלשכה רו"ח ראובן שיף, רו"ח עופר מנירב, רו"ח איריס שטרק, רו"ח מנחם רהב ורו"ח דוד גולדברג**. הכהונה כחבר במועצת רו"ח הינה בת 3 שנים. מועצת רואי חשבון מונה 14 חברים בהם נציגי הפיקוח על הבנקים, רשות המיסים, רשות ני"ע, רשם התאגידים, רשם האגודות השיתופיות, נציג מהאקדמיה ונציגי לשכת רואי חשבון. כיו"ר המועצה מכהן עו"ד משה שילה מנכ"ל משרד המשפטים.

זוג הורים ירצה מאסר בפועל

ביהמ"ש העליון, כבוד השופט **אדמונד לוי**, דחה (26.5.09) את הבקשה לרשות ערעור שהגישו **ישי וישראלה טולוצ'ינסקי**, שהורשעו בבימ"ש השלום בחיפה בשורה של עבירות מע"מ. לפי כתב האישום, שהוגש בשנת 2000, קרן המס הפלילי שנגרע מקופת המדינה בגין העבירות שביצעו בני הזוג עומד על כ- 1.9 מיליון ₪. לפיכך, ירצו בני הזוג טולוצ'ינסקי, את העונש שנגזר עליהם בערכאה הראשונה, הבעל ירצה 20 חודשי מאסר בפועל והרעיה תרצה 10 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי בחיפה דחה את ערעור הנאשמים לעניין הכרעת הדין למעט הרשעת הנאשם בעבירה של זיוף מסמך, ממנה זוכה. הערעורים לעניין גזר הדין, הן של המאשימה נגד קולת העונש והן של הנאשמים נגד חומרת העונש, נדחו. עוד ציין ביהמ"ש המחוזי בהחלטתו מאפריל 2009, כי הוא ער לעובדה שהנאשמים הם הורים לילדים ולכן, כדי לאפשר למשפחה להסדיר את כל ההסדרים הנדרשים לעניין הילדים ניתנת לבני הזוג ארכה להתארגנות ועליהם להתייצב לריצוי המאסר ב- 1.6.09. בני הזוג הגישו לבית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור, אך ביהמ"ש העליון כאמור דחה את הבקשה וקבע כי לא מצא בבקשה עילה המצדיקה את בחינת עניינם של המבקשים בפני ערכאת ערעור שנייה.

2 מיליון נגבו במבצע של מע"מ גוש דן

משרד מע"מ גוש דן, ערך בשבוע שעבר מבצע אזורי שכלל ביקורות בעסקים ופעולות גבייה ואכיפה. במסגרת ביקורות בעסקים, ביקרו ארבעה צוותים כ- 110 עסקים במתחם קניון קרית אונו ובמתחם הרחובות לוי אשכול ושד' בן גוריון בקרית אונו, במועצה המקומית גני תקווה, ברמת אפעל, בסביון, בגני יהודה ובקרית קריניצי. בעסקים נבדקה רמת ניהול הספרים, נערכו ספירות קופה וקניות ניסיון. ב- 2 עסקים מתוך כ- 30 עסקים בהם נערכו ספירת קופה, נמצאו ליקויים. באחד מהעסקים נמצא עודף של 109 ₪ ובעסק השני נמצא חוסר של 114 ₪. במסגרת פעולות האכיפה נגבו חובות בסך 1,954,116 ₪, עוקל רכב ושחרר לאחר שהעוסק הסדיר את חובו. המבצע שערך משרד מע"מ גוש דן הינו חלק ממבצע ארצי שעורכת רשות המסים לאיתור מעלימי מס.

מס פקס מערכת ושיווק: ררך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.